

Jsme zavaleni MONOLOGY PRAVDY

Možná budete číst toto číslo Stavitele až po volbách a všichni budeme mít před sebou jenom zárné zítřky z oněch předvolebních slibů. Mám vždy strach, abych všechny ty sny a sliby stihl využít. Anebo bude vše zase stejné?

Nebude, zkusím být realista. Po volbách všechno poběží jak na drátkách a komora bude připravena, bude opět nabízet své služby, své odborníky novým tvářím. Co já jich za devět let viděl, některou déle, některá nepřežila ani měsíc. Nevadí, život je pořád dobrý a naše stavitelské řemeslo krásné, zajímavé a kreativní. Držme si palce, ať přijdou osvětlení investoři.

Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků (ČKAIT) si letos připomíná dvacet pět let obnovení Komory inženýrů. Na ForArchu jsme představili almanach, v červnu jsme si výročí připomněli konferencí Labská vodní cesta a aby to bylo zajímavější, zvolili jsme loď z Ústí nad Labem do Drážďan. A protože jsme si vědomi, že vždy mohou být i jiné názory, dali jsme příležitost oponentům na stránkách našeho časopisu. Komora se bude věnovat odborné stránce vysokorychlostních tratí připravovaných v ČR. Chceme nabídnout vysoký odborný potenciál.

PROČ TO JDE NA SLOVENSKU

Nechceme se nechat zatáhnout do politických hrátek. Vůbec jsem přesvědčen, že chybí korektní debaty o všem ve společnosti, ať již odborné nebo laické. Jsme zavaleni monology pravdy. Nestabilita politické scény, zavrnutí všeho co bylo navrženo, uděláno minulým vedením vede ke zdlouhavému ba dokonce k žádnému výsledku. Stavby nejsou projektovány, prováděny déle než jinde v EU. Jsou dlouze přiváděny k zahájení. Od 1. 1. 2018 bude v platnosti novela stavebního zákona č. 225/2017 Sb. Ještě nejsou na stole vyhlášky a již je v tisku odhalováno mnoho nových tezí. Proč na Slovensku pracují podle federálního zákona 50/1976 Sb. – jistě s mnoha doplňky – ale staví. My než se naučíme a zažijeme nový zákon, projdeme si mnoha zkušenostmi, které jsme nebyli schopni identifikovat při projednávání, budeme vystaveni novým „zrychlovačkám a zjednodušením“. Nejsmutnější je, že současná ministryně, která měla na starosti SZ, již teď na stránkách MMR pre-

zentuje ony zázračné teze. V době schvalování novely vyhrožovala, že ji shodí ze stolu, pokud nebude splněno to či ono. Ptáte se se mnou, proč to neudělala? Asi křesla jsou pevně spjata s osobami.

Komora již 13. února 2017 připravila na základě dopisu předsedovi vlády ze dne 25. 5. 2016 nabídku na identifikaci problémů územního plánování a stavebního řádu. Stejně tak byla připravena Společnost pro stavební právo. Nic z toho nebylo přijato. Asi se objeví některé naše poznatky před říjnovými volbami. Mnohokrát se mluvilo o nutnosti vytvořit Centrální stavební úřad, který nebude závislý na politické reprezentaci. Tím bude odstraněna podjatost, mnohdy zneužívaná při projednávání povolení staveb. Pamatuji, jak v devadesátých letech a i později bylo připravováno ministerstvo veřejných investic. Nemohlo projít a neprojde pro ohromný koncentrát finančních prostředků na jednom místě. Nezávislý stavební úřad by neměl na starost nic jiného, než se věnovat povolování všech staveb, možná s výjimkou vojenských, a tedy i sledovat kvalitu povolených staveb. Byl zřízen institut autorizovaného inspektora, nezapadl do systému a je v současné době málo využíván, je ale otázkou, jak jej kvalifikovaně umístit v povolovací a kontrolní činnosti. Mluví se o větším využití elektronické komunikace, vše jde pomalu.

Na druhou stranu si pamatuji, kdy jsem spolupracoval na zakázce za jednu miliardu, územní rozhodnutí povolovalo stavební úřad, který v minulosti povolil asi tři rodinné domy. Územní rozhodnutí bylo vydáno, všichni včetně speciálních povolovacích úřadů byli ochotni pomoci zamýšlené investici. Předávali jsme si výkresy pomocí elektronické komunikace. To bylo na začátku devadesátých let. Dnes téměř nemožné.

DĚKUJI, PANÍ PRIMÁTORO

V loňském roce byly schváleny Pražské stavební předpisy. ČKAIT tehdy doporučovala nevydávat je pro Prahu, ale aby i jiná historická města měla možnost

stejného předpisu. Nechápu, proč v Uhřetěvsi, pražské městské části, jsou jiné předpisy pro rodinný dům než v Říčanech u Prahy. Výhodnost PSP jsem zaznamenal u uvažované dostavby prostoru před hotelem InterContinental. Praha vůbec je kapitola sama pro sebe ve všech attributech. Institut plánování chrlí jednu studii za druhou, zejména na provedených nebo dokončovaných veřejných prostranstvích. Na dokončované Národní třídě je tak velké stromořadí, že se bojím, abych se neuhodil o lípy, platany. Naštěstí všechny studie zůstanou ležet v zásuvkách IPR.

Má být představen Metropolitní plán, plán, který podle velmi kusých informací bude mít velký problém, aby naplnil dikci zákona. Příští rok budou volby v Praze a tak již slyšíme, jak bude Kaplického knihovna, galerie pro Muchovu epopej, oživení veřejného prostoru. Mimochodem velkým oživením prošlo poslední měsíce Malostranské náměstí, litovat mohou ti, kteří neměli možnost se tam dostat. Bylo to úžasné. Děkuji, paní primátorko.

PUBLIC PRIVATE PARTNERSHIP

Ještě se vrátím k veřejným investicím, nedávno jsem viděl tabulku projektů Public Private Partnership (PPP): ČR 0; Německo 6; Velká Británie 48. Nyní byla vypsána soutěž poradenství pro výstavbu dálnice D4. V tisku se objevila zpráva, jakou cenovou nabídku předpokládá zadavatel – 79 mil. Kč! Nabídka od vybraného sdružení je za 29 mil. Kč. Myslel jsem si, že jsme se již pomalu vrátili k reálným nabídkám, že již máme éru dumpingových cen za sebou. Uznávám, že PPP je velkou neznámou. Jeden PPP byl v minulých letech již připraven až do konce. Potom ale došlo ke změně politického vedení, to nenašlo odvahu a celý projekt zrušilo. To je asi největší problém těchto staveb. Ony ve svém výsledku překračují volební období a politický establishment nevidí výsledky a nemůže se pochlubit. Znovu se vracím na začátek mého příspěvku. Jako inženýr mám vždy přání sejít se nad prací s osvětleným investorem. Investorem, který ví, co chce nebo je komunikativní, abychom v debatě k tomu dospěli. Musí být si vědom, že za kvalitu se vyplatí dobře zaplatit. A co když jde o veřejnou stavbu s přesahem přes volební období, aby nástupci vše nezahodili. ×

Pavel Křeček,
předseda ČKAIT

